

opusdei.org

Prelatens brev (maj 2008)

I maj inbjuder biskop Javier Echevarría att i bönen umgås med Guds moder och att lära sig av henne att tala med Kristus. Publiceras hans månadsbrev.

2008-05-08

Mina kära: må Jesus bevara mina döttrar och söner!

Idag firas Kristi himmelfärds högtid i den universella Kyrkan. På vissa platser flyttas den till närmaste

söndagen av pastoral skäl. Låt oss som vår Fader föreslog placera oss bland apostlarna och de heliga kvinnorna, vilka är vittnen till detta sista mysterium i Jesu Kristi liv på jorden.

Det är rätt att Kristi heliga mänskliga natur äras, prisas och tillbes av hela änglaskaran och av de saligas härskara i himlen.^[1] Vi vill förena oss med detta hedrande av vår Jesus av hela vårt hjärta. Vi känner det angeläget att med kraft gripa tag i den frälsande nåd som han vunnit för oss. Vi är medvetna om att han kan förebrå även oss för vår svaga tro, som han gjorde med de elva^[2], och därför bönfaller vi honom att han i vårt liv ingjuter storheten av ett nytt liv, det övernaturliga livet.

Herren har lämnat oss. Han har uppstigit till himmelen för att förbereda åt oss den slutliga

boplatsen. Därifrån – från Faderns högra sida – når *gratia Capitis*, Huvudets nåd, alla lemmar i den mystiska kroppen, som liturgin upprepar. Innan han lämnade oss gav han oss i uppdrag att vi skulle gå ut över hela jorden utan rädsla, utan falsk mänsklig hänsyn, med tro och optimism, för att sprida hans lära.[3]

Avståndet mellan det uppdrag vi fått och våra förmågor visar sig självklart vara oproportionerligt stort. Vi är ju så små för ett så stort uppdrag! Vilken säkerhet ger oss ändå inte hans löfte om att inte lämna oss ensamma, om att sända den helige Ande till oss för att göra oss till hans vittnen ända till jordens yttersta gräns![4] Herrens himmelsfärd innebär en utomordentlig utmaning och ett totalt förtroende från himlen för var och en av oss.

**Men du och jag känner oss
värnlösa: vi är ledsna och går för**

att söka tröst hos Maria.^[5] Dessa ord avslutar den helige Josemarías betraktelse över den andra ärorika hemligheten. Låt oss därför gå till vår moder för att få tröst, så att hon får oss att förbli trogna, ständaktigt trogna, till detta åtagande att vittna om Kristus och hans lära.

I en stor del av världen anses maj vara *Marias månad* framför andra månader. Jag kommer ihåg den iver som den helige Josemaría visade då han förberedde sig varje år för att ge sitt liv under dessa dagar en särskild mariansk prägel. Låt oss redan nu tänka på vilka *blommor* vi kan bestämma oss för att ge till vår Fru under de kommande veckorna. Låt oss tänka på de småsaker där vi kan visa Jesus, hennes älskade Son, och Maria vår tillgivna vördnad. Låt oss tänka på vilka uppoffringar vi kan göra i arbetet, i umgänget med de andra, i uppfyllandet av våra plikter i familjen, yrket och samhället. Även

om vi kan tycka att de är småsaker, kommer *bonus odor Christi*,^[6] Kristi väldoft, att strömma ut om vi utför dem av kärlek och kärleksfullt: denna väldoft som varje kristen är kallad att sprida i sitt uppträdande så att alla andra också lär känna och älskar Jesus. Har du redan bestämt en personlig plan för att hedra vår Fru under dessa dagar?

Maj månad är späckad med högtider till Jungfruns ära och med marianska minnesdagar kopplade till Opus Deis historia. De hjälper oss att återuppliva vårt hjärtas tillgivna känslor gentemot vår moder i takt med dagarnas förlopp. Med dessa rader skulle jag vilja hjälpa er.

I morgon den 2 maj är årsdagen av den vallfärd med vilken den helige Josemaría införde sedvänjan om Mariavallfärden i maj månad. Det har redan gått 73 år: hur många tusentals besök har inte vår Fru tagit

emot under dessa år från hennes döttrar och söner över hela världen, vilka följer i vår Faders fotspår!

Låt oss bevara den familjekaraktär som den helige Josemaría gav denna marianska Sedvänja i Opus Dei från början. Med tanke på vällfärden den 2 maj 1935 skrev han många år senare: **Det var inte en vällfärd i ordets vanliga betydelse. Där fanns varken buller eller trängsel: vi var tre stycken. Jag respekterar och älskar dessa andra offentliga uttryck för fromhet, men personligen föredrar jag att försöka erbjuda Maria samma kärlek och samma entusiasm genom personliga besök, eller i små grupper, med en känsla av intimitet.**[7]

Jungfru Maria har ingripit så ofta till förmån för sina barn! För det mesta handlar det om gärningar som passerar obemärkta i

mänsklighetens historia, men som upplyser adressaternas liv inifrån och ger dem kraft att bli bättre, att sträva efter det svåra – men uppnåeliga – målet att förena sig med Gud, heligheten. Betydelsen av dessa ingripanden, och av de generösa gensvar som de ger upphov till, kommer att visa sig när de ställs i öppen dager på den yttersta dagen. Låt oss anstränga oss för att se på alla händelser och omständigheter som vår Fader gjorde:ur **evighetens perspektiv**.

Dessutom snålar inte vår Fru med sina ingripanden för att hjälpa Guds skapade varelser – så vill Gud ha det –, särskilt i tider då människorna behöver det mer. Guadalupe, Fatima, Lourdes..., och andra Mariauppenbarelser som Kyrkan erkänt, är endast ett litet smakprov på Marias omsorg, som ger sig generöst till sina behövande barn. Hon är den goda moder som

använder sig av alla hjälpmedel för att leda oss till ånger, för att leda oss tillbaka till Kristus för att föra oss ännu djupare in i Guds inre liv.

Den 13 maj kommer vi ihåg en av dessa uppenbarelser: den första gång Jungfru Maria visade sig i Fatima. Må hennes budskap om bön, omvändelse, gottgörelse för synderna, som sprids med så stort eftertryck från denna Mariahelgedom, genljuda i våra öron. Naturligtvis tackar vi särskilt för det beskydd hon visade Påven Johannes Paulus II då hon räddade hans liv när han sköts den 13 maj 1981. Vi kommer även med tacksamhet ihåg de många gånger då den helige Josemaría lade sig vid hennes fötter i *capelinha* för att bönfalla om hennes hjälp för Kyrkan, för Verket, för alla själar. Han upprepade ofta att denna plats var hans "tillflyktsort".

Jag nämnde Lourdes. I år infaller den 150: e årsdagen av uppenbarelserna. Jag kommer ihåg de tillfällen då vår grundare vände sig till vår moder i detta hörn av Pyrenéerna. Jag ber henne om att alla medlemmar i Opus Dei och de personer som tar del av vårt apostoliska arbete växer i iver att varje dag älska och vörda jungfru Maria, som den helige Josemaría gjorde.

Vår Fru av Guadalupe, som har så mycket med evangeliseringen av den nya världen att göra, är mycket närvarande även i Opus Deis marianska historia. De kommande dagarna skall vi minnas den helige Josemarías novena till vår Fru i hennes basilika i Mexiko City, från den 16 till den 24 maj 1970, vilken var den främsta anledningen till hans första resa till den amerikanska delen av världen. Jag hade glädjen – jag anser det vara en särskild nådegåva från Gud – att följa med

honom när han bad för Kyrkan och för Verket. Många år efteråt, i början av april 1983, återvände jag till Guadalupe, denna gång som följeslagare till vår älskade don Álvaro, för att tacka vår Fru för att ha hört vår Faders brinnande bön.

Vi kan lära oss oändligt mycket av de dagarna 1970. Nu inbjuder jag er att betänka vår grundares storsinta hjärta. Jag kommer väl ihåg den sista dagen i novenan, den 24 maj. Som varje dag, bad vi Rosenkransens tre delar. Innan vi började be de ärorika hemligheterna, fick den helige Josemaría oss att be för hela världens behov. Europa, Asien, Afrika, Amerika och Oceanien radades upp inför våra ögon i takt med vår Faders ord, medan vi i vår Frus heliga händer lämnade de behov, bekymmer och den ångest som drabbar de miljoner människor som bebor jorden. Låt oss efterlikna honom i denna iver att utbreda

frukterna av Jesu Kristi återlösning överallt och bland alla människor.

Den 31 maj är också en Mariahögtid. Så snart ärkeängeln Gabriel meddelade henne om Johannes döparens innestående födelse, *gav sig Maria iväg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet.*

[8] Ni har redan föreställt er händelsen, som vi betraktar varje dag i rosenkransens andra glädjrika hemlighet: Marias ankomst, Elisabets ord, den ofödde Johannes döparens glädjespark... Därefter stannade hon i sin kusins hem ungefär tre månader, för att hjälpa henne med allt det hon behövde hjälp med. Hur mäktig är inte Marias närvaro! Som en kommentar till denna händelse, skriver den helige Ambrosius: »Om hennes blotta inträde [i huset] hade en så stor inverkan att barnet sprätte till av glädje i moderlivet och hans moder fylldes av den helige Ande när

Maria hälsade, hur mycket högre skall vi inte värdera den inverkan som Marias närvaro haft under så lång tid?»[9]

Vi kan tillämpa denne kyrkofaders och kyrkolärares ord på vårt gensvar till Herren. Om vi anstränger oss att vara mycket nära Jungfru Maria under maj månad och alltid, hur många nådegåvor kommer inte att utgjutas i våra själar! Bland andra, glädjen att känna oss som Guds vänner och barn.

Jungfru Marias närvaro under var och en av våra dagar blir den bästa böneskolan. Detta hävdade påven Benedikt XVI för några månader sedan. *Den helige Lukas säger två gånger att jungfru Maria "tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det" (Luk 2:19; jfr 2:51). Hon var en person som talade med Gud, med Guds ord och även med de händelser genom vilka Gud talade med henne.*

Magnificatär ett ”vävnad” av ord från den heliga Skrift, och den visar oss hur Maria levde i ett ständigt samtal med Guds ord, och på detta sätt med Gud själv (...). Låt oss av Maria lära oss att tala personligen med Herren och i vårt liv och i vårt hjärta begrunda och bevara Guds ord, så att det blir vars och ens verkliga föda. På detta sätt leder Maria oss genom en böneskola, i en personlig och djup kontakt med Gud.[10]

Innan jag avslutar vill jag be er om förböner för de medlemmar i Opus Dei som kommer att prästvigas i Rom den 24 maj. Må Herren genom jungfru Marias förbön göra dem heliga, lärda och glada.

I den månad som precis gått till ända gjorde jag två korta resor, den ena till England och den andra till Österrike, för att uppmuntra prelaturens medlemmar och medarbetare i deras apostoliska arbete i Kyrkans tjänst.

Med ett levande minne av vår Fader och don Álvaro bad jag inför vår Fru av Willesden i London och inför Maria Pötsch i Wien. Även på dessa platser – liksom i Aparecida, Luján, Lo Vásquez etc. – lade den helige Josemaría hela Verket under vår Frus mantel. Låt oss lära oss att följa denna väg av säkert beskydd.

Som en förlängning av den helige Josemarías bön 1955 anbefallde jag mig i Wien åt *Stella Orientis* och bad om hennes hjälp för det apostoliska arbete som vi redan utför i många länder i centrala och östra Europa, som tidigare var underkastade kommunismen, och i de andra där de väntar på oss: Rumänien, Bulgarien, Ukraina, Vitryssland... Har du tänkt på att slå följe med dem som vallfärdar till vår moder över hela världen? Vad kommer du att säga till de personer som du har i din närhet om jungfru Marias storhet och bedjande allmakt? Har du tänkt på

hur du kan se på hennes bilder med större tillgivenhet? Kommer du att framföra varje ”Hell dig, Maria” med större andakt?

Vanligtvis firas den helige Josef, Arbetaren, den 1 maj. Jag vänder mig till den helige patriarken så att han lär oss att finkänsligt uppvakta hans jungfruliga brud dessa veckor och alltid.

Med sin varmaste tillgivenhet
välsignar er

er Fader

+ Javier

Rom den 1 maj 2008

[1] Den helige Josemaría, *Rosenkransen*, 2: a ärorika hemligheten.

[2] Jfr Mark 16:14.

[3] Jfr Matt 28: 19-20; Mark 16:15.

[4] Jfr Joh 14:15-18; Matt 28:20.

[5] Den helige Josemaría, *Rosenkransen*, 2: a ärorika hemligheten.

[6] 2 Kor 2:15.

[7] Den helige Josemaría, *När Kristus går förbi*, nr 139.

[8] Luk 1:39-40.

[9] Den helige Ambrosius, *Expositio evangelii sancti Lucae*, 2, 29.

[10] Benedikt XVI, Möte med präster i Rom, 22/2 2007.

.....